

hans Grund, hvorpaa de tidligere havde staaet for Statens Regning. Det er nu dog Noget, som følger af sig selv, hvilket ogsaa allerede er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Ribe- og Sønderjyske Distrikt (J. C. Larsen), at slige Indsejlinger forandre sig i Tidens Løb, og det kan heller ikke have været Meningen, at Varderne skulde staae paa Egense Klosters Grund og staae der som en Skat paa de Søfarende længere, end Vardernes Anbringelse paa denne Grund var de Søfarende til nogen Nytte; og, uagtet jeg gjerne indrømmer, at man maaftoe i 1812 havde havt Joie til at indlede Forhandling med Egense Klosters Eier om at hensejtte Varderne paa et andet Sted; mener jeg dog rigtignok ikke, at Regjeringen kunde være pligtig at gjøre det, forsaavidt det Sted, hvorpaa det fandtes hensigtsmæssigt at anbringe dem, ikke var en ham tilhørende Grund. Hvis Indsejlingen har forandret sig i den Grad, at der paa Egense Klosters Grund ikke længer med Nytte for Skibsarten kan holdes Varder, troer jeg, at Lovgivningen er berettiget til simpeltthen at hæve Forpligtelsen for Eieren til at holde Varder og Forpligtelsen for Skibperne til at betale derfor. Hvis denne Bevilling er thinglæst, som det af den ærede Rigsdagsmand er udtalt, tør jeg sige, at den ikke er thinglæst som en Rettighed, men som en Forpligtelse for Eieren; thi som en Ret for Eiendommen vilde Thinglæsningen ved Eiendoms-Bærningset aldeles ingen Betydning have; den er thinglæst, fordi der staaer i Bevillingen, at Eieren skal under vedbørlig Straf være pligtig at vedligeholde Varderne. Jeg kan heller ikke see, at Eieren, om han endogsaa har troet at høste nogen Fordeel, dog har havt nogensomhelst Grund til at stole paa, at den skulde vedblive og navnlig med en bestemt Størrelse. Naar der udtrykkelig er sagt, at Afgiften af Skibene skal tjene som en Erstatning for Omkostningerne, maa man dog vist til enhver Tid indrømme Staten den Ret, naar Afgiften var stegen til en med Hensyn til dette Tiemed uforholdsmæssig Sum, da at paalægge ham større Byrder til Skibsartens Fremme, paalægge ham, at gjøre Varderne flere eller bedre, kort sagt, stille ham i det rette Forhold, saalænge Afgiften af Skibene

endnu var tilstrækkelig til at dække hans Omkostninger, til at dække enhver Byrde, som Varderne paadrage ham, og til at skaffe ham Erstatning, fordi man havde lagt Varderne paa hans Grund.

J. C. Larsen: Ja, Vardernes Vedligeholdelse er efter Resolutionen af 1685 vistnok en Pligt; men det er aabenbart ogsaa betragtet som en Rettighed og en Fordeel; det sees af Bevillingen, at Eieren selv har søgt om samme, og man pleier dog ikke at søge om at blive paalagt en blot Forpligtelse, som man skal overholde under Straf; Jespersen: Han protesterede imod den, fordi det var paa hans Grund! Nei, han paadæraabte sig, at det var hans Grund; han brugte dette som et Argument, hvorfor han mere end nogen Anden skulde have disse Varder, og deraf oppebære Afgiften. Man kan med den ærede Taler være fuldkommen enig i, at Staten ikke skal beskaffe Enkelte til Fordeel for Private, og hvad han videre derom sagde; men et andet Spørgsmaal er det, om ikke Staten, naar den engang i ældre Tider har indrømmet saadanne særskilte Afgifter til Private, som derefter ere komne i Betragtning i privatretlige Forhold, idet der med Joie er taget Hensyn til samme i Handel og Wandel som en reel Værdiforsøgelse for den paagældende Eiendom, bør give en billig Erstatning derfor ved Ophævelsen. Det er jo ogsaa anerkjendt af det Offentlige, at der skulde gives en saadan billig Erstatning; det, hvorom der egentlig strides, er kun, om den Erstatning, som det Offentlige eensidigen nu tilbyder, virkelig er billig og tilstrækkelig. Jeg troer ikke, at jeg har talt om, hvorvidt Thinglæsning af nogen af de meddeelte Bevillinger har fundet Sted; det er netop et af de Punkter, hvorom der savnes Oplysning. Endelig kan der ikke være Tvivl om, at det Offentlige jo har været berettiget til at ordne hele dette Forhold, saaledes som skeet er; men nu er Spørgsmaalet kun om, hvad der bør gives de Bedkommende i Erstatning.

Tscherning: Hvad den ærede Rigsdagsmand for Bogense (Jespersen) sagde, har som Princip meget stor Betydning, og kommer, ifald disse Anskuelser blive antagne og gjorte gjældende, til at faae en overordentlig stor Be-